

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obžalovanému **R.N. a spol.**, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 21. augusta 2008 v Bratislave sťažnosť obžalovaného R. N. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku zo 22. júla 2008, sp. zn. PK- 1 T 14/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného R. N. **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Špeciálny súd v Pezinku uznesením z 22. júla 2008, sp. zn. PK- 1 T 14/2007 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného R. N. o prepustenie z väzby, ktoré uznesenie založil na zistení, že u obžalovaného R. N. naďalej trvajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote obžalovaný R. N. podal sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil s poukazom na to, že v posudzovanej veci sa porušujú jeho základné ľudské práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného R. N. preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo.

Správne je predovšetkým zistenie prvostupňového súdu, že ostatný raz bola žiadosť obžalovaného R. N. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá uznesením Špeciálneho súdu

v Pezinku z 12. mája 2008, sp. zn. PK-1 T/14/2007, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave z 28. mája 2008, sp. zn. 1 Tošs 24/2008; v dôsledku toho neboli pochybnosti na splnenie podmienok pre podanie opakovanej žiadosti prepustenie z väzby na slobodu v zmysle § 79 ods. 3 Trestného poriadku.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný R. N. bol do väzby vzatý uznesením Okresného súdu Košice I z 2. mája 2005 sp. zn. 2 Tp 52/05, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 24. mája 2005, sp. zn. 7 Tpo 47/05, z dôvodov podľa § 67 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, pričom lehota väzby mu začala plynúť 28. apríla 2005.

Uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 24. októbra 2005 sp. zn. BB-Pš 35/05, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. novembra 2005, sp. zn. 2 Toš 20/2005 boli väzobné dôvody u obžalovaného R. N. rozšírené o dôvody uvedené v § 67 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 (v súčasnosti dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por.).

Obžalovaný R. N. je stíhaný o.i. aj pre taký trestný čin, pri ktorom Trestný poriadok predpokladá väzbu v trvaní najviac 48 mesiacov (§ 76 ods. 6 Tr. por.), pričom z uvedenej lehoty pripadá na konanie pred súdom jedna polovica (§ 76 ods. 7 Tr. por.). Z uvedeného pohľadu súd prvého stupňa v odôvodnení svojho uznesenia správne poukázal na to, že uvedené zákonom predpokladané lehoty trvania väzby obžalovaného neboli prekročené. Hoci v prípravnom konaní bola lehota trvania väzby obžalovaného predĺžená do 28. apríla 2007 a obžaloba bola podaná 27. apríla 2007, neznamená to, že po uvedenom termíne (28. apríla 2007) bola väzba obžalovaného nezákonná.

Po podaní obžaloby totiž súd samostatne posudzuje všetky otázky, týkajúce sa podanej obžaloby, a musí mať celkom logicky dostatok času na preskúmanie obžaloby a s ním spojeného spisového materiálu, vrátane posúdenia opodstatnenosti ďalšieho trvania väzby obžalovaného (obvineného). To platí o to viac, ak ide o prípad, ktorý je obsahom dôkazov rozsiahly (v posudzovanom prípade ide o spis, ktorý obsahuje niekoľko tisíc dokumentov a zápisníc o výsluchov svedkov) a pokiaľ sa má o.i. posúdiť existencia či neexistencia tzv. kolúzneho dôvodu

väzby obžalovaného. Nemožno totiž prehliadnúť, že procesný súd má na rozdiel od vyšetrovateľa a prokurátora, ktorí majú možnosť priebežne poznať výsledky dokazovania v prípravnom konaní, až po podaní obžaloby možnosť skúmať a posudzovať zadovážené dôkazy o.i. aj z toho pohľadu, či a aké dôvody (dôkazy) opodstatňujú prípadné ponechanie obvineného (obvinených) vo väzbe a z akých konkrétnych dôvodov. Bez poznania (naštudovania) všetkých okolností prípadu by totiž rozhodnutie procesného súdu celkom logicky mohlo zostať iba v rovine teoretických úvah, nepodložených poznáním obsahu v spise zadokumentovaných dôkazov a mohlo by sa preto stať svojvoľným a nemajúcim základ v práve (Trestnom poriadku).

Správny je podľa najvyššieho súdu v sťažnosťou napadnutom uznesení uvedený záver, že z dôkazov dosiaľ vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že u obžalovaného R. N. nebolo rozptýlené podozrenie zo spáchania žalovaných trestných činov, ale naopak, toto podozrenie naďalej trvá. Podstatnou v tomto smere je aj skutočnosť, že obžalovaný je trestne stíhaný pre obzvlášť závažnú trestnú činnosť násilnej povahy, ktorú mal podľa obžaloby spáchať viacerými skutkami v rámci zločineckej skupiny.

So zreteľom na rozsah dôkazov, ktoré bude v ďalšom potrebné vykonať na súde prvého stupňa, charakter súdnej trestnej činnosti a okolnosti opodstatňujúce väzbu obžalovaného R. N. z dôvodov predpokladaných v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. (o ich naplnení svedčia už samotné obžalobné skutky a doteraz vykonané dôkazy) je podľa zistenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napadnuté uznesenie vecne správne.

Obžalovaný R. N. v podanom návrhu na prepustenie z väzby o.i. namietal, že všeobecné súdy v jeho prípade nerešpektovali rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúce sa spoluobvinených R. O. a M. B., ktorými došlo (po vyslovení výroku o porušení ich základných ľudských práv) k ich prepusteniu z väzby, v dôsledku čoho podľa vlastného vyjadrenia ani nepovažoval za vhodné a potrebné odôvodniť sťažnosť, ktorú podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa.

V uvedenom smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné poukázať na to, že už vo svojom skoršom rozhodnutí (uznesenie z 28. mája 2008, sp. zn. 1 Tošs 24/2008) poukázal na niektoré aspekty vplyvu rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach

obžalovaných R. O. a M. B.. Treba dodať, že rozhodnutie o väzbe obvineného (obžalovaného) je rozhodnutím prísne individuálnym, pretože u každého z obžalovaných (spoluobžalovaných) je súd povinný individuálne skúmať všetky okolnosti, ktoré môžu, resp. zakladajú dôvod ich väzby. Z uvedeného pohľadu napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa nemožno nič vytýkať, pretože sa zaoberal a vo svojom odôvodnení vyrovnal so všetkými pre posúdenie veci podstatnými okolnosťami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na uvedené dospel k záveru, že sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, a preto sťažnosť obžalovaného R. N. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. augusta 2008.

JUDr. Juraj M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Cíchová Kristína